

РЕШЕНИЕ

№ 137

гр. Козлодуй, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОЗЛОДУЙ, V-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жаклин Г. Димитрова Алексиева

при участието на секретаря Валентина Ст. Гъркова
като разгледа докладваното от Жаклин Г. Димитрова Алексиева Гражданско дело № 20221440100140 по описа за 2022 година

Съдът е сезиран с искова молба на Д. К. С., ЕГН ***** от с.Гложене, общ.Козлодуй, ул.”Погранична” № 17 против „АЕЦ КОЗЛОДУЙ” ЕАД със седалище и адрес на управление гр.Козлодуй, ЕИК 106513772, представлявано от изпълнителния директор Наско Асенов Михов, с която са предявени обективно съединени иски по чл.344, ал.1 т.1, т.2 и т.3 КТ, за признаване за незаконно и отмяна на уволнението й извършено със Заповед № 20/27.01.2022г. на изпълнителния директор, за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД “Строител” в Дирекция „Производство, Управление „Общостанционни съоръжения”, Цех „Строително-ремонтен” Сектор „Поддръжка”, Бригада „Поддръжка“ в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД и за заплащане на обезщетение за времето, през което е останала без работа поради уволнението (за 6 месеца) за периода от 02.02.2022г. до 02.08.2022г. в размер на 10 145.52 лева, ведно със законната лихва.

В съдебни заседания ищецът участва чрез пълномощник адвокат Р.М. от Адвокатска колегия – Враца, който поддържа исковете.

Ответникът „АЕЦ КОЗЛОДУЙ” ЕАД е подал редовен писмен отговор на исковата молба, с който оспорва исковете като неоснователни и

недоказани, и пледира да бъдат отхвърлени.

В съдебни заседания за ответника се явява пълномощник юрисконсулт Валерия Борисова и оспорва исковете, като поддържа писмения отговор с изложени подробно доводи.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства, вкл. копие на личното трудово досие на ищеца; длъжностна характеристика за заеманата преди прекратяване на трудовия договор длъжност; оспорваната заповед за прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца; предизвестие за прекратяване трудовото правоотношение на ищеца; заверено копие на здравно досие на ищеца; протокол от 09.11.2021г. на Комисия по трудоустрояване при „АЕЦ Козлодуй” ЕАД; протокол № 78/36/29.10.2021г. на лекарска комисия към Служба трудова медицина при „АЕЦ Козлодуй” ЕАД; Заключение за медицинска пригодност за работа в среда с йонизиращи лъчение на ищеца от 08.11.2021г., издадено от Национален център по радиобиология и радиационна защита (НЦРРЗ); Преписка във връзка със същото заключение на НЦРРЗ; Договор от 18.11.2016г. между „АЕЦ Козлодуй” ЕАД и НЦРРЗ; Фиш за трудово възнаграждение на ищеца; писмо от НОИ с приложена справка; Правилник за организацията и дейността на служба „Трудова медицина”; ПВТР. Събрани са и гласни доказателства чрез показанията на свидетелите Боянка Бебова Валери Илчев и Стилиян Георгиев, служители на ответното дружество.

Съдът въз основа на събраните по делото доказателства и доводите и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ищецът Д. К. С. е работила при ответника по безсрочен трудов договор (към датата на прекратяването му) на длъжност “Строител” в Дирекция „Производство, Управление „Общостанционни съоръжения”, Цех „Строително-ремонтен” Сектор „Поддръжка”, Бригада „Поддръжка“ в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД.

Трудовото ѝ правоотношение е прекратено от работодателя с предизвестие № 252 от 27.01.2022г. връчено на ищеца в условията на отказ на 1.02.2022г. и процесната Заповед № 20/27.01.2022г. също връчена на ищеца в условията на отказ. За обстоятелството, че предизвестieto и заповедта са връчени на ищеца и тя е отказала да ги получи, и това обстоятелство е

удостоверено с подписите на свидетелите Боянка Бебова, Валери Илчев и Силиян Георгиев се установява както от писмените доказателства, така и от гласните – показанията на същите свидетели, който съдът кредитира.

Основанието за прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца записано в предизвестието е чл.328, ал.1 т.12 КТ - поради обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор и заключение за медицинска пригодност за работа в среда с йонизиращи лъчения изх.№ РГМО-03-1714 от 08.11.2-21г. на МЗ НЦРРЗ. В заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца е записано същото правно основание по чл.328, ал.1 т.12 КТ, поради обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор, без да е посочено в какво се изразява тази обективна невъзможност.

От представеното по делото заключение за медицинска пригодност за работа в среда с йонизиращи лъчения изх.№ РГМО-03-1714 от 08.11.2-21г. на МЗ НЦРРЗ и преписката към него, се установява, че е издадено по искане на работодателя „АЕЦ Козлодуй” ЕАД и въз основа на предоставени от работодателя документи – карта от профилактичен преглед на ищеца в Служба по трудова медицина при работодателя; епикриза на ищеца от МБАЛ, гр.Монтана; експертно решение на ТЕЛК от 2607.2021г. и протокол № 78/36/29.10.2021г. на СТМ при работодателя. Заключение е, че ищеца Д.С. е непригоден за работа в среда с йонизиращи лъчения по т.17 от Приложение № 4 към чл.11 на Наредба 11 от 2008г. Това заключение за медицинска пригодност за работа в среда с йонизиращи лъчения на МЗ НЦРРЗ не е връчено от органа издател на ищеца, а е било изпратено на работодателя. Работодателя твърди, че от него е връчено лично на ищеца на 10.01.2022г., но по делото не са ангажирани доказателства, от кого (служител на работодателя) е връчено.

По делото е представен протокол на медицинска комисия по трудоустрояване при „АЕЦ Козлодуй” ЕАД от 9.11.2021г., където по т.1 е обсъдено, че на ищеца не може да бъде предоставено подходяща с оглед здравословното състояние работа. Представен е и протокол на Служба по трудова медицина № 78/36/29.10.2021г., от който е видно, че лекарска комисия на Службата по трудова медицина регистрирана при работодателя е предложила ищеца да бъде преместен при други условия на труд.

От представената длъжностна характеристика за длъжността на ищеца е видно и между страните няма спор, че медицински изисквания за длъжността по т.2.3.1 са - да няма противопоказания съгласно списък на медицинските противопоказания за работа в среда с йонизиращи лъчения към Наредба № 11 на МЗ за здравни норми и изисквания при работа в среда с йонизиращи лъчения.

Ищецът оспорва Заповед № 64/09.06.2021г., с която е прекратено трудовото му правоотношение и иска да бъде призната за незаконна и да бъде отменена, а като последица от това да бъде възстановен на предишната работа и да му бъде изплатено обезщетение за шест месеца, през които е останал без работа поради незаконното уволнение по съображения, че тъй като работодателя се позовава на протокол на лекарска комисия при службата по трудова медицина при работодателя, с който е прието, че ищеца не може да работи в среда с йонизиращи лъчения и е предложено да бъде преместен при други условия на труд, то не е ясно основаниято за прекратяване на трудовия договор, понеже документите, на които се позовава работодателя обосновават основание за уволнение не по чл. 328, ал.1, т.12 КТ, както се сочи в заповедта, а по чл.325, ал.1, т.9 КТ.

Оспорва да е налице по отношение на него обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор, изразяваща се в медицинска непригодност за работа в среда с йонизиращо лъчение, съгласно заключение на НЦРРЗ. Заявява възражение за нищожност на заключение на НЦРРЗ, на които се позовава работодателя и иска да бъде обявено за нищожно по реда на косвения съдебен контрол по чл.17, ал.2 ГПК по съображения, че не е връчено на ищеца по надлежния ред, не е мотивирано и при издаването му са допуснати нарушения съществени нарушения обуславящи неговата порочност.

Ответникът оспорва главния иск за признаване за незаконна и отмяна на заповедта за прекратяване на трудовия договор на ищеца, като неоснователен и недоказан. Излага съображения, че работодателя правилно е прекратил трудовия договор на ищеца на основание чл.328, ал.1, т.12 КТ, поради обективна невъзможност, която е констатирана от компетентния съгласно Закона за здравето и Наредба № 11 от 2018 г. орган, а именно заключение на НЦРРЗ и не зависи от волята на нито една от страните по трудовото

правоотношение.

Оспорва искането на ищеца да обяви нищожност на заключение за медицинска пригодност за работа в среда с йонизиращи лъчения изх.№ РГМО-03-1714 от 08.11.2-21г. на МЗ НЦРРЗ. Излага доводи, че то е влязло в сила, тъй като е връчено на ищеца от работодателя и не е оспорено от нея по реда на Наредбата. Поддържа, че е мотивирано, тъй като се основава на документи подробно цитирани.

Ответникът оспорва и исковете по чл.344, ал.1, т.2 и т.3 от КТ и иска да бъдат отхвърлени.

При така установеното съдът достигна до следните правни изводи:

Спорът е трудов, като главния иск е за установяване на незаконно уволнение и отмяната му с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ. Предвид на това, в тежест на ответника - работодател е да докаже правилността на обжалваната заповед, т.е., че по отношение на ищеца е налице фактическия състав по чл.328, ал.1, т.12 КТ за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение от работодателя с предизвестие, поради обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор, изразяваща се в медицинска непригодност за работа в среда с йонизиращи лъчения.

По делото е безспорно и между страните няма спор за обстоятелствата, че ищецът е работил при ответника по безсрочен трудов договор на длъжност "Строител" в Дирекция „Производство, Управление „Общостанционни съоръжения”, Цех „Строително-ремонтен” Сектор „Поддръжка”, Бригада „Поддръжка". Безспорно е и, че с 30-дневно предизвестие, връчено на ищеца при отказ на 01.02.2022г. трудовото правоотношение на ищеца е прекратено на основание чл.328, ал.1, т.12 КТ, поради обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор, изразяваща се в медицинска непригодност за работа в среда с йонизиращо лъчение, съгласно заключение за медицинска пригодност за работа в среда с йонизиращи лъчения изх.№ РГМО-03-1714 от 08.11.2021г. на МЗ НЦРРЗ.

При прекратяване на трудовото правоотношение с предизвестие, релевантният момент, към който следва да се преценява валидността на изявлението, съществувало ли е потестативното право и надлежно ли е упражнено, е моментът на връчване на предизвестieto – в този смисъл е решение № 608/01.12.2010г. по гр.д. № 1548/2009г. III г.о. ВКС, решение №

239 от 23.03.2010г. по гр.д. № 5111/2008г. III г.о. ВКС. С изтичане срока на предизвестieto настъпват последиците от упражненото вече от работодателя право да прекрати трудовия договор. Към този момент промяната в правната сфера вече е настъпила, поради което актът на работодателя за изтичане срока на предизвестieto, дори и именуван като заповед, има само констативен характер.

В настоящия случай в предизвестieto до ищеца изрично е записано основанието за прекратяване на трудовото правоотношение по чл.328, ал.1 т.12 КТ и заключение за медицинска пригодност за работа в среда с йонизиращи лъчения изх.№ РГМО-03-1714 от 08.11.2021г. на МЗ НЦРРЗ, поради което съдът не споделя доводите на ищеца, че не е ясно това основание.

Следващите доводи на ищеца за незаконност на уволнението му са, че по отношение на него не е налице надлежно установено обективно състояние на невъзможност да работи в среда с йонизиращи лъчения и да изпълнява трудовите си задължения, тъй като документа, на който се позовава работодателя - заключение за медицинска пригодност за работа в среда с йонизиращи лъчения изх.№ РГМО-03-1714 от 08.11.2021г. на МЗ НЦРРЗ е нищожен административен акт.

Съгласно разпоредбата на чл.17, ал.2 ГПК гражданския съд се произнася инцидентно по валидността на административните актове независимо от това, дали те подлежат на съдебен контрол. Съдът не може да се произнася инцидентно по законосъобразността на административните актове, освен когато такъв акт се противопоставя на страна по делото, която не е била участник в административното производство по издаването и обжалването му. Косвеният съдебен контрол е средство за обезпечаване законността в актовете и действията на административните органи и за отстраняване недействителността на административните актове и е израз на задължението, установено с чл. 117 от Конституцията на Република България по отношение на съдебната власт, да защитава правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата.

Няма спор в съдебната практика, че по реда на косвения съдебен контрол съдът се произнася относно валидността (нищожността) на административните актове, когато този въпрос е с преюдициално значение за

разрешаване на гражданскоправния спор и независимо от това дали те подлежат на съдебен контрол. Произнасянето е само в мотивите на решението, доколкото е във връзка с основния гражданскоправен спор по конкретното дело – в този смисъл е Определение № 410 от 23.07.2018 г. по гр.дело № 4524/2017 г. по опис на ВКС.

Съдът намира за безспорно, че оспорваното от ищеца заключение за медицинска пригодност за работа в среда с йонизиращи лъчения изх.№ РГМО-03-1714 от 08.11.2021г. на МЗ НЦРРЗ е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК. Определение на индивидуален административен акт е дадено в чл.21 АПК, съгласно който индивидуален административен акт е изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт.

Съгласно правната доктрина и съдебната практика нищожните административните актове изначално нямат правно действие, не могат да породят и не пораждаат правни последици. Съдебната практика е установила ясен критерий единствено при нищожност на административния акт в хипотезата на липса на компетентност. По отношение на останалите изисквания за законосъобразност на административния акт твърдо установен критерий в съдебната практика липсва, което не означава, че административния акт не може да бъде обявен за нищожен и при липсата на останалите предпоставки по чл.146 АПК. Ето защо нищожност на административния акт може да има, както поради неспазване на изискванията за форма, също и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при противоречие с материалния закон и при несъответствие с целта на закона. Най-общо казано, критерият за нищожност на административния акт при порока материална незаконосъобразност е налице, когато нарушението на материалния закон е такова, че нарушава особено съществени изисквания на приложимата норма. Съществените изисквания могат да бъдат относими както до правното основание за издаване на акта, така и до съществените елементи или

изисквания на същата норма. В правната теория и съдебната практика безпротиворечиво се приема, че липсата на компетентност на административния орган и неспазването на установената форма във всички случаи води до нищожност на административния акт, докато противоречието на акта с материалния закон, е основание за нищожността му само тогава, когато правните му последици са напълно несъвместими с правовия ред така, че по никакъв начин, включително, ако би бил необжалваем, не биха могли да бъдат признати - Решение № 8035 от 01.07.2008 г. на ВАС по адм. д. № 3988/2008 г., II отд.

За конкретния спор по същество той касае законосъобразността на прекратяването на трудовото правоотношение на основание чл.328, ал.1 т.12 КТ и в тежест на работодателя е да докаже, че има създадена нова обстановка, при която реалното изпълнение на трудовия договор от ищеца е станало невъзможно, поради наличието на здравни противопоказания за работа в среда с йонизиращи лъчения. Работодателят не е длъжен да изследва причините, довели до обективната невъзможност на работника да осъществява своите трудови задължения, като е достатъчно те да съществуват, дори да се дължат на външни на трудовото правоотношение причини - Решение № 218/17.03.2010 г., по гр.д. № 984/2009 г. на III г.о. на ВКС.

Работодателят е прекратил трудовото правоотношение на ищеца Д.С. поради невъзможност да работи в среда на йонизиращи лъчения съгласно заключение за медицинска пригодност за работа в среда с йонизиращи лъчения изх.№ РГМО-03-1714 от 08.11.2021г. на МЗ НЦРРЗ, с което е прието, че Д.С. е непригодна за работа в среда с йонизиращи лъчения по т.17 от Приложение № 4 към чл.11 на Наредба 11 от 2008г.

По делото се установи, че за длъжността на ищеца съгласно длъжностна характеристика се изисква да няма противопоказания за работа в среда с йонизиращи лъчения към Наредба № 11 на МЗ за здравни норми и изисквания при работа в среда с йонизиращи лъчения. Това обосновава правен ефект на акта по отношение медицинската непригодност на ищеца да работи в среда с йонизиращи лъчения, тъй като с него се засягат правата и законните му интереси във връзка с трудовото правоотношение – изпълняване на трудовите задължения произтичащи от трудовия договор.

Следователно в настоящото производство по чл.344, ал.1, т.1 КТ е налице правен интерес и е допустим косвен контрол за валидност на административния акт удостоверяващ наличието на здравни противопоказания – непригодност на ищеца за работа в среда с йонизиращи лъчения, от който черпи права и се позовава работодателя. В случай, че бъде установено, че актът на който се позовава работодателя е нищожен и изначално не е проявил целеното с него правно действие - арг. тълкувателно решение по тълк.д. № 1/2012г. на ВАС, уволнението на ищеца би било осъществено, без да е налице валидно установена негова непригодност да работи в среда с йонизиращи лъчения, което би имало отношение към неговата законност и респективно, към изхода на спора по делото.

Индивидуалния административен акт, от който черпи права и на който се позовава ответника, който е посочен в заповедта за прекратяване на трудовия договор на ищеца е заключение за медицинска пригодност за работа в среда с йонизиращи лъчения изх.№ РГМО-03-1714 от 08.11.2021г. на МЗ НЦРРЗ, което е издадено по искане на работодателя в административно производство, за което ищцата като страна не е била уведомена, не е участвала, не са й извършвани прегледи и медицинско наблюдение, актът не ѝ е бил връчен от издалия го административен орган, в него не е посочено дали, в какъв срок и ред и пред кого подлежи на обжалване.

Здравните норми и изисквания при работа в среда на йонизиращи лъчения са уредени с Наредба № 11 от 22 октомври 2018 г. за здравни норми и изисквания при работа в среда с йонизиращи лъчения, издадена от министъра на здравеопазването, обн. ДВ. бр.91 от 2 ноември 2018г., изм. ДВ. бр.25 от 26 март 2019г., изм. ДВ. бр.109 от 22 декември 2020г. С наредбата са определени здравните норми и изисквания при работа в среда на йонизиращи лъчения; задължително медицинско наблюдение на работещите в среда на йонизиращи лъчения – при постъпване на работа - чл. 3, ал.2, т.1 и чл. 8 и периодически по време на работа - чл. 13; компетентният орган и редът за издаване на експертно заключение относно медицинската пригодност на лицето да работи в среда на йонизиращи лъчения и обжалването му - чл. 5, чл. 6 и чл. 7, чл.17 и сл.

Съгласно чл. 5, ал. 1 и ал. 2, медицинското наблюдение на работещите в среда на йонизиращи лъчения се извършва от лекари от НЦРРЗ или от

лечебни заведения, които са назначили на трудов договор най-малко един лекар с придобита специалност „Радиобиология“ или „Радиационна хигиена“ и лекари с придобита специалност, различна от тази по т. 1, необходима за извършване на медицинските прегледи, съгласно чл. 9, ал. 1, чл. 10, ал. 1 и чл. 14, ал. 1, които са преминали обучение по биологично действие на йонизиращите лъчения в НЦРРЗ.

Съгласно чл. 6 медицинското наблюдение на лицата, които работят в среда на йонизиращи лъчения, приключва със заключение, с което се определя медицинската пригодност на лицето да изпълнява конкретни професионални задължения в среда на йонизиращи лъчения, което може да бъде: годен; годен при определени условия; непригоден. Заключението по ал. 1 се издава от лекар с придобита специалност „Радиобиология“ или „Радиационна хигиена“, работещ в НЦРРЗ или в лечебно заведение по чл. 5, ал. 2, по образец съгласно приложение № 1.

Съгласно чл. 7, заключението за медицинска пригодност в среда с йонизиращи лъчения по чл. 6, ал. 1 може да се обжалва в 14-дневен срок от неговото получаване пред комисия за медицинска пригодност в НЦРРЗ.

Съгласно чл.13 периодичното медицинско наблюдение се провежда за:

1. откриване на предболестни състояния, ранни симптоми и/или начални стадии на професионални болести, противопоказни за работа в среда на йонизиращи лъчения;
2. своевременно откриване на промени в здравословното състояние и начални стадии на заболявания от общ характер;
3. оценка на пригодността на работещия за изпълнение на конкретна професионална дейност;
4. оценка на предприетите мерки за защита здравето на работещите.

Съгласно чл.14, ал.4 периодичното медицинско наблюдение на работещи в атомни електроцентрали се извършва най-малко веднъж годишно и включва прегледи и изследвания, посочени в приложение № 3.

Съгласно чл.15, ал.1 работодателят осигурява провеждането на периодичното медицинско наблюдение на работещите в среда на йонизиращи лъчения, като подава писмено заявление по образец съгласно приложение № 5 до директора на НЦРРЗ или ръководителите на лечебните заведения по чл. 5, ал. 2. Към заявлението се прилага списък на лицата, подлежащи на периодично медицинско наблюдение, и данни от оценката на условията на

труд за всяко работно място.

Съгласно чл.17, по изключение и въз основа на оценката на риска конкретните условия на труд и данните за здравословното състояние на работещия от предходния предварителен или периодичен медицински преглед лекарят с призната специалност "Радиобиология" или "Радиационна хигиена", осъществяващ медицинското наблюдение на лицето, може да реши и да издаде заключение за медицинска пригодност само въз основа на представена медицинска документация, за което уведомява работодателя, **а съгласно ал.4 на същата норма алинеи 1 - 3 не се прилагат по отношение на работещите в атомни електроцентрали.**

Съдът намира, че заключение на комисия за медицинска пригодност към НЦРРЗ от 08.11.2021г. на ищеца Д.С. е нищожно, тъй като е постановено при съществени нарушения на административно-производствените правила, довели практически до липса на волеизявление, като при издаването му е налице пълна липса на предпоставките на приложимата норма и освен това е издадено изцяло при липса на законово основание. Съображенията за това са следните:

Заключението за медицинска пригодност се издава след проведено медицинско наблюдение от лекари от НЦРРЗ или от лечебни заведения по чл.5, ал.2 от Наредба № 11/2008г. Медицинското наблюдение на ищеца е периодично – по време на работа на ищеца в среда с йонизиращи лъчения. Периодичното медицинско наблюдение се извършва от лекари от НЦРРЗ и съгласно чл.14 от Наредбата включва прегледи и изследвания, посочени в приложение № 7. **Чл.17, ал.1 предвижда изключение за издаване на заключение за медицинска пригодност само въз основа на представена медицинска документация, но ал.4 императивно посочва, че изключението по ал.1 не се прилага по отношение на работещите в атомни електроцентрали.**

По делото безспорно се установи от приложената преписка по издаване на заключението за медицинска пригодност, че то е издадено в нарушение на забраната по чл.17, ал.4 от Наредбата, т.е. издадено е въз основа на представена от работодателя медицинска документация и без да е проведено медицинско наблюдение на ищеца от надлежното лице – лекар от НЦРРЗ в нарушение на чл.17, ал.4. Установи се, че ищеца не е била уведомена за

образуваното производство пред НЦРРЗ, нито е получила заключението с указания за правото да го обжалва.

Освен това, заключението за медицинска пригодност е немотивирано, тъй като комисията е решила, че Д.С. е непригоден за работа в среда с йонизиращи лъчения по т.17 от Приложение № 4 към чл.11 на Наредба 11 от 2008г. Приложение № 4 към чл. 11 от Наредба № 11/2008 г. на МЗ съдържа медицински противопоказания за работа в среда с йонизиращи лъчения, като в т.17 е посочено: заболявания на централната и периферната нервна система с траен неврологичен и функционален дефицит¹. В наредбата изрично е уредено (вж. курсив¹), че лицата с посочено заболяване по т.17 са непригодни за първоначално започване на работа в среда на йонизиращи лъчения, а при вече работещи какъвто е случая на ищеца С., всеки конкретен случай се преценява индивидуално. В процесното решение няма изложени мотиви да е извършена такава преценка и въз основа на какви обстоятелства е направено заключението за непригодност. Основателно е и възражението на ищеца, че същото заключение не е влязло в сила, тъй като безспорно не е съобщено по надлежния ред за него на ищеца, за да може тя да упражни правата си по чл.7 от Наредбата.

Предвид изложеното съдът намира, че работодателят - ответник не доказва, че има създадена нова обстановка, при която реалното изпълнение на трудовия договор от ищеца е станало невъзможно, поради наличието на здравни противопоказания за работа в среда с йонизиращи лъчения и прекратяването на трудовото му правоотношение на това основание е незаконно и следва да бъде отменено, и съда уважи главния иск по чл.344, ал.1 т.1 КТ.

Искът по чл.344, ал.1 т.2 КТ за възстановяването на незаконосъобразно уволнения работник или служител на заеманата преди уволнението длъжност е акцесорен, и следва да бъде уважен при условие, че е уважен главният иск за признаване на уволнението за незаконно, както е в настоящия случай, тъй като за възстановяването се изисква единствено волеизявление на незаконосъобразно уволнения работник или служител в същия смисъл и по надлежния ред.

Основателен се явява и предявения иск с правно основание чл.344, ал.1 т.3 вр.чл.225, ал.1 КТ за заплащане на обезщетение поради незаконното

уволнение. За да бъде уважен този иск, следва да бъде установено по делото, че ищеца е останал без работа за период не повече от шест месеца след незаконното уволнение, претърпял е от това вреди и е налице наличие на причинна връзка между уволнението и вредите. В случая, по делото е безспорно доказано от ищеца, че към датата на приключване на устните състезания по делото на 28.04.2022г. шестмесечния период от време по чл.225, ал.1 КТ не е бил изтекъл. Тъй като крайният момент, към който се произнася съдът с решението си е моментът на прекратяване на съдебното дирене, искът за обезщетение следва да бъде уважен за периода от 02.02.2022г. до 28.04.2022г. За този период от два месеца и 18 работни дни (при БТВ 1 690.92 лева) на ищеца се дължи обезщетение от 4 831.20 лева, като за разликата до 02.08.2022г. или до претендирания размер от 10 145.52 лева, съдът следва да отхвърли иска като неоснователен с оглед обстоятелството, че се претендира обезщетение за бъдещ период, ненастъпил към приключване на съдебното дирене. Върху присъдената сума на обезщетението за оставане без работа се дължи и законната лихва, считано от датата на предявяване на иска на 07.02.2022г. до окончателното плащане на главницата.

По разноските:

Общото правило за присъждане на разноски е уредено в чл.78, ал.1 ГПК и предвид изхода на спора, ответника следва да заплати на ищеца направените по делото разноски за платено адвокатско възнаграждение в размер на 1000.00 лева. Ответника възразява за прекомерност и иска да бъде определено в минимални размери.

В случая, съгласно разпоредбата на чл.7, ал.1, т.1 от Наредба №1/2004г.за МПРАВ за процесуално представителство, защита и съдействие по дела за отмяна на уволнение и възстановяване на работа минималното адвокатско възнаграждението е не по-малко от размера на минималната месечна работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ. Съответно, според разпоредбата на чл.7, ал.1, т.4 от същата Наредба по искове с интерес от 10 000 лв. до 100 000 лв. минималното адвокатско възнаграждение е 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв. Като взе предвид момента на сключване на договора за правна помощ, както

и уважения иск за обезщетение, съдът приема, че възнаграждението по исковете по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 КТ възлиза на сумата от 650 лв., а възнаграждението за иска по чл.344, ал.1, т.3, вр. чл.225, ал.1 КТ възлиза на сумата от 841.64 лева. Следователно, общият размер на възнаграждението по всички искове за една инстанция възлиза на 1491.64 лв. С оглед на това на ищеца се дължат разноски за платено адвокатско възнаграждение в пълния претендиран размер от 1000 лева.

Съгласно чл.78, ал.6 от ГПК с оглед изхода на спора, който е трудов и ищеца е освободен от такси и разноски, ответникът следва да заплати на Районен съд Козлодуй държавна такса в размер на 4% от присъденото обезщетение, или 233.25 лева.

Водим от изложените правни съображения, Козлодуйският районен съдът, пети състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ на основание чл.344, ал.1 т.1 КТ уволнението на Д. К. С., ЕГН ***** от с.Гложене, общ.Козлодуй, ул.”Погранична” № 17 със Заповед № 20/27.01.2022г. на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД със седалище и адрес на управление гр.Козлодуй, ЕИК 106513772.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл.344, ал.1 т.2 от КТ Д. К. С., ЕГН ***** на предишната работа при работодателя „АЕЦ Козлодуй” ЕАД, на длъжност “Строител” в Дирекция „Производство, Управление „Общостанционни съоръжения”, Цех „Строително-ремонтен” Сектор „Поддръжка”, Бригада „Поддръжка” в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД.

ОСЪЖДА на основание чл.344, ал.1 т.3 вр. чл.225, ал.1 от КТ „АЕЦ Козлодуй” ЕАД със седалище гр.Козлодуй, ЕИК 106513772, представлявано от Наско Михов – Изпълнителен директор да заплати на Д. К. С., ЕГН ***** от с.Гложене, общ.Козлодуй, ул.”Погранична” № 17 обезщетение по чл.225, ал.1 КТ за времето, през което е останала без работа, поради незаконното уволнение за периода от 02.02.2022г. до 28.04.2022г., в размер на 4831.20 лева, ведно със законната лихва от датата на подаване на исквата молба на 07.02.2022г. до окончателното изплащане, като в останалата част до

претендираното обезщетение за периода до 02.08.2022г. в размер на 10145.52 лева, отхвърля иска за обезщетение, като претендиран за бъдещ период и неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК, АЕЦ Козлодуй” ЕАД със седалище гр.Козлодуй, ЕИК 106513772, представлявано от Наско Михов – Изпълнителен директор да заплати на Д. К. С., ЕГН ***** от с.Гложене, общ.Козлодуй, ул.”Погранична” № 17 направените по делото разноси в размер на 1000.00 лева.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 от ГПК, „АЕЦ Козлодуй” ЕАД, гр.Козлодуй да заплати на Районен съд - Козлодуй държавна такса в размер на 243.25 лева.

На основание чл.242, ал.1 от ГПК, съдът допуска предварително изпълнение на решението в частта за присъденото обезщетение за оставането без работа.

Решението може да се обжалва пред Врачански окръжен съд от страните в двуседмичен срок от датата на връчването му.

Да се публикува съгласно ВПОПСА в КРС.

Съдия при Районен съд – Козлодуй: _____